

17. 9. 14

Vážený pane řediteli,

osybovám se shodou okolností v době, kdy má
váše nemocnice určité starosti.

Už od srpna je mým právem sexnámid Vás
s příjemným zážitkem, který se udal ve Va-
ší nemocnici a je pravým opakem toho, co
se teď řeší. Možná Vám udělám radost.

Prosim - čtěte.

Jsem učitelka - spec. pedagog, 50 let praxe
ve školství. Na malický úvazek stále ještě
pracuji s dětmi v PPP v Tachově. Díky tomu
se mně každoročně sykaží určité preventivní
prohlídky. A právě jedna z nich mne přivedla
o let. prázdninách až k Vám do nemocni-
ce.

Výsledek mého SONA v gynek. ambulanci ve
Grübrě byl senzokráš neuspokojivý a verdikt
pana doktora neúprosný: „Co nejdříve proveďte
malý zákrok.“ Vyjednal telefonem nejbližší
termín v klas. nemocnici a uklidnil mne:
„Oni jsou dobří, umějí to, nebojte se.“

K samotným Klabovům mám od mala pěkný vztah. Jezdili jsme tam rádi na stryčkem Vaškem, učitelem a muzikantem do Janovic. Celou Sumavu mám za život prochozenou hrůzou hrůzou. Před 42 lety jsem se zde na radnici i vdávala, ale teď mi to slovo přímo nahánělo hrůzu. Hlavně jsem byla skasokčena. Myslela jsem, že můj zdravotní stav je pořád bezproblémový.

Při přijetí na gyn. oddělení jsem si připadala mezi ostatními pacientkami přestárlé. Příklad se mi chtělo plakat. Málo jsem si dovedla představit co mne čeká v tomto pokročilém věku.

Zahy jsem však byla překvapena, jaký milý kolektiv převážně mladých lidí mne obklopil. Pozorovala jsem vzájemnou, klidnou spolupráci při všem dění. Systém, snahu všech uklidnit, zbavit obtíží, rozveselit. Přijímala jsem úsměvy nejen od lékařů, sestřiček ale i pomocné-

ho personálu. Prostě - najednou balcám
na duši a já začala srovnávat to chování
s ost. zdr. zážitky, které jsem měla pře-
léžit různě navštívit. Nabyla jsem dojmu,
že toto oddělení se nřejmě hodně naslouží o
dobrou pověst Vaší nemocnice.

Odjela jsem domů spokojená, bez jakýchkoli bo-
lestí. Výsledek a histologie mne bohužel i bohu-
děle do nemocnice vrátil. Ovšem, vrátila jsem
se mezi ty milé lidi ráda, už s naprostou dů-
věrou. A nyní slo o mnohem větší zábrok,
o operaci.

Nová předoperační vyšetření plynule navazova-
la jedno na druhé. Můj obrovský ostych a panický
strach z operace brzy ustoupily. Vornala jsem u
další lékařů a sestřičky. Jejich prac. nasazení
bylo velké a přesto vsude panoval klid. Pra-
covní neroozila se nepřenasěla a nikdy nemě-
la vliv na pacientky.

Před s určitostí vím, že je to sehraný tým mla-
dych odborníků pod dobrým vedením primáře.

Jakoby všem záleželo na tom, aby pacientům
bylo brzy dobře. Je pozoruhodné, že ten cit se
vyskytoval u všech ošetřujících. Mám k toho
velkou radost především jako učitelka (fandím
mladým), ale shodly jsme se na stejném úsud-
ku s ost. pacientkami i z ostatních pokojů.
Dobrovaly jsme se na způsob, jak by mladé
lidi pochovátil už za pobytu. Každá z pa-
cietek se pry' jinde setkala i s lhostejností,
arogancí a nechtělí pomoci.

V tomto oddělení pomáhá léčit úsměv, šabl,
dobré slovo, ochota, tolerance. Před operací
jsem si osobně připadala jako bych byla
obklopena anděly. Psychika na tomto oddělení
tedy rozhodně netrpí. I noční péče byla vzorná.
Gamotná nemocnice je překrásná, všude čistě,
pohled z vyhlídky na panorama města a Su-
many přímo vybuzuje chuť žít - ať člověk trá-
pí cokoliv.

Prosím Vás - dejte najivo somuto oddelení
i samotnému p. primárovi Kunešovi, se
je pacientkami velmi kladně hodnoceno.
Pochvalit si mnu všichni zaslouží!

Ja osobně přeji nemocnici jen kvalitní
zaměstnance
a vděčné pacienty.

Vám hodně úspěchů v nelehké funkci i
v os. životě.

Děkuje

